

gen af særligt rumindtagende gods, og under hensyn til, at sikringsforanstaltninger ikke mere kræves ved befordring af særlige kostbare genstande, men på den anden side er nødvendige ved befordring af f. eks. genstande, der overskrider det normale læseprofil, og til at tillægget for befordring i lukket vogn og for befordring i åben vogn med presenning ikke mere regnes på samme måde.

Ved ændringen af § 56, stk. 2, udvides adgangen til befordring af levende dyr med hurtige tog og beregningen af tillæg herfor lempes.

Ad § 59.

Den givne hjemmel til i tilfælde, hvor driftens økonomi måtte gøre det ønskeligt, at nedsætte taksterne, er for godsbefordringens vedkommende sat til $33\frac{1}{3}$ pct., bl. a. under hensyn til den foreslåede forhøjelse af taksterne og de tilfælde, hvor der som ved befordring i hele tog er tale om væsentlig mindre driftsudgift pr. vogn end ved befordring af enkelte vogne.

Ad § 60.

Bestemmelser om størrelsen af mindstefragterne

er ikke optaget i lovforslaget, men overladt til de reglementariske bestemmelser.

Ad § 63.

Bestemmelserne i de nuværende §§ 63 og 64 er samarbejdet i én paragraf og forenklet, fordi nogle af bestemmelserne nu er optaget i færdselsloven.

Ad § 64.

Her er indsat bestemmelser om lysreklamer. Den stigende benyttelse af lysreklamer har i en række tilfælde medført forstyrrelse af de signalbilleder, der ved indkørsel til stationer og andetsteds udkræves til lokomotivpersonalets øjeblikkelige og rigtige opfattelse af signalgivningen. Man har hidtil været henvist til ved forhandling at søge vedkommende lysgivere fjernet eller ændret, og denne fremgangsmåde vil vedblivende blive anvendt, men man må anse det for påkrævet, at der skabes lovhjemmel for, at sådanne forstyrrelser, hvis forhandling ender resultatløs, kan bringes til ophør, om fornødent ved anvendelse af straffebestemmelsen i § 69. Tilsvarende hjemmel findes for vejtrafikkens vedkommende i færdselslovens § 59, stk. 2, samt i en række andre landes jernbanelovgivning.